

særlig indkomst for indkomståret 1968 og senere indkomstår blev indføjet i loven ved lov nr. 418 af 18. december 1968, giver hverken efter sit indhold eller bemærkningerne til lovforslaget grundlag for at antage, at der med bestemmelsen tilsigtedes en udvidelse af området for anvendelse af ligningslovens § 15. Bestemmelsen i § 9, stk. 4, i lov om særlig indkomstskat m. v. må ses som et modstykke til reglen i lovens § 9, stk. 3, hvorefter negativ skattepligtig særlig indkomst kan fradrages i skattepligtig almindelig indkomst.

I en kommentar til den omtalte afgørelse finder redaktionen af Skattepolitisk Oversigt afgørelsen for restriktiv, hvis den skal forstås således, at man alene tillader positiv særlig indkomst modregnet i underskud i den almindelige indkomst, der er opstået i samme indkomstår, men ikke tillader modregning i det omfang, underskuddet skyldes

overførsel i medfør af ligningslovens § 15 af underskud fra tidligere år, herunder også underskud for indkomstår efter 1968. Den trufne afgørelse findes ikke alene uheldig, men næppe heller i overensstemmelse med de reale grunde bag lovbestemmelsen. Der henvises i denne forbindelse til, at folketingsmedlem Helge von Rosen under ændringslovens første behandling i folketinget — uimodsagt — udtalte, at det ville være stødende, om f. eks. en detailhandler, som efter et par års nettounderskud afhænder sin forretning med gevinst på driftsmidler og good-will, skulle svare særlig indkomstskat uanset driftsunderskud.

På baggrund af det om forståelsen og praktiseringen af reglen i ligningslovens § 15 og sammenhængen mellem bestemmelserne i § 9, stk. 3, og § 9, stk. 4, oplyste må jeg imidlertid erklære mig enig i den trufne administrative afgørelse.